

strander. Det vilde være meget let for det kongelige Theater, hvis det f. Ex. kom ind paa det leilfærdige Omraade, idetmindste for en Tid, at trække fuldt Huus, men det vilde da fravige sin Opgave, der er, at opføre, hvad der bør gives, og ikke Andet. — Et æret Medlem for Maribo yttrede, og det er ogsaa berørt af en anden æret Taler, at man meget godt kunde paalægge Ministeren at bestyre Theatret for en mindre Sum end den hidtil bevilgede; men hvad vil den simple Følge være deraf, at vi sige til Ministeren, at han skal bestyre Theatret for 10,000 Rb. mindre? Ja, hvis den ærede Minister i mindste Maade vil hævde sin Stilling, maa han, naar Finantsloven er vedtagen, komme med et Forslag, der lyder saaledes: „Fra 1ste Juli neblægges Theatret“, og det vilde Thinget ikke kunne modsætte sig uden, at være i den meest horrible Modsetning med sig selv. Nei, at stemme mod disse 10,000 Rb., det er at stemme for det kongelige Theaters Neblæggelse. Jeg havde rigtignok meget ønsket, at den ærede Minister allerede i Aften havde sagt, hvad jeg nu yttrede, at han bestemt havde udtalt: Hvis I gjøre dette, hvis I nægte disse 10,000 Rb., da er det min fulde og faste Bestemmelse imorgen eller rettere, naar Finantsloven er endelig vedtagen, at komme med et Lovforslag, som lyder som saa: „Det kongelige Theater neblægges.“ — Jeg beklager, at den ærede Minister — og i saa Henseende maa jeg fuldkommen billige, hvad det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) udtalte, — sagde, at han vilde gaae ind paa Forslaget Nr. 46, paa Anmærkningen angaaende fast Ansættelse og Nedsættelsen med $\frac{2}{3}$; at gjøre dette, er netop Veien til at undergrave det kongelige Theater. Lad os saa hellere faae et Lovforslag om dets Neblæggelse, lad os faae Ende paa Sagen, lad os see, om der virkelig her vil være et Flertal, der drifter sig til at gjøre et Skridt, som ikke noget andet civiliseret Land endnu har gjort; ja, trods det ærede og belærte Medlem derovre fra Aalborg (Zahle) siger jeg, at der gives ikke nogen civiliseret Stat, som ikke understøtter en Scene, og som ikke har Die

Staten understøttet Skueplads. (Stemmer: Norge! Norge!) Ja, hvis man ikke deler denne Ansættelse i Norge, saa ville de Herrer jo i alt Fald kun kunne slutte deraf, at jeg ikke anseer Norge for civiliseret. (Munterhed.)

Jeg skal nu et Dieblit gaae over til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Hans Stilling til denne Sag har vistnok forundret flere Medlemmer end mig; han har i en Række af Aar holdt sin bestyttende Haand over Theatret, og dette er et af de saa Punkter, hvori jeg ret med Underlighed har kunnet slutte mig til det ærede Medlem, medens jeg ellers næsten altid staaer imod ham. Han har holdt et stort Skjold frem, hvorpaa der med brændende Bogstaver stod: Commission, og saaguart en Minister blot gav ham den mindste Gnist af Haab om, at en Commission vilde blive nedsat, fandt han strax Anledning til at stemme for Alt, hvad der forlangtes til det kongelige Theater. Nu kommer der endelig en Minister — Ingen tvivler her om, at det jo er en sandhedskjærlig Mand, — og siger: Nu skal der komme en Commission. Men hvad gjør saa det ærede Medlem? Ja, nu, tiltrods for et aldeles bestemt Løfte, kan han ikke længer bevilge den hele Sum til Theatret. Det var dog muligt, siger han, at et af de Medlemmer, som den ærede Minister tænker paa at sætte ind i denne Commission, kunde blive syg, reise til Udlandet, eller døe, og at der saa dog ingen Commission kom. Jeg beder derfor den ærede Minister om, at han vil være saa venlig at sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at, selv om et eller andet Individ af dem, der i dette Dieblit svæve for Ministerens Tanke, skulde forsvinde, skal der dog i ethvert Tilfælde komme en Commission istand. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds faaer et saadant Løfte om, at der med Hensyn til Død, Sygdom eller Bortreise skal komme en Commission i Theatersagen, da vil jeg haabe, at han atter vil gribe sit Skjold, og at de gyldne Bogstaver, som staae derpaa, som hidtil ville vide at virke paa hans Venner i den høie Rigsdag.